

Вступ. Освіта – це постійний та різноманітний спектр стимуляції мислення, це та константа, яка формує гостроту та ясність мислення, інтелект, тощо. Це сфера людської діяльності та фактор розвитку людства. Формування структури охорони здоров'я та втілення в життя пріоритетних соціальних проєктів держави є важливим аспектом, тому, що рівень освіти лікаря відображає стан медичної допомоги населенню. Сьогодні Україна надає широкі можливості керуватися впровадженнями у навчально-методичний процес нових методик, приймати участь у грантах, користуватись надбаннями іноземних колег [1,2,3].

Сучасні умови змінюють оцінку практичної підготовки майбутнього лікаря. Розвиток мотиваційної відповідності професійної діяльності є нагальною складовою формування всебічного навчального процесу, розробка якого дозволить поглибити специфіку, спрямованість та структуру навчання. Методика мотивації навчання полягає на комбінованому підході [1,2].

Сучасний етап удосконалення навчання є гострою проблемою освіти та охорони здоров'я і потребує забезпечення всіх галузевих структур підготовкою рівня, який відповідає міжнародним стандартам [1,2,4]. Очевидно, що показники індивідуального здоров'я, сімейного мікроклімату та популяції в наступні періоди практично будуть залежати від індивідуальної медичної допомоги та консультативних заходів формування здорового способу життя, оздоровлення умов праці, безпечного харчування тощо.

Такі зміни забезпечуються ростом соціального пакету, економіки, зміни етично-правового відношення суб'єктів та підвищення відповідальності при формуванні системи охорони здоров'я України. Розвиток електроніки в світі та темпи інтелектуальних накопичень, способів передачі інформації та її використання в прикладній та теоретичній медицині [3].

Також уніфікація систем оцінювання, міжнародних протоколів лікування, можливість обміну досягненнями, створення інтерактивної мережі, симуляторів та симуляційних систем.

Основна частина. Стимулювання клінічного та профілактичного мислення у студентів, використовуючи ефективні методи та прийоми засвоєння матеріалу підвищує результативність навчання і забезпечує опанування величезним масивом знань. Цей процес особливий своїм міждисциплінарним підходом при опануванні професійних навичок [2,4,5]. Гнучкість студентів, викладачів і лікарів при створенні нових проєктів навчального процесу, розвиток професіоналізму, починається зі створення умов для освіти, використанням дистанційної освіти, створення освітніх комплексів, оснащених стимуляторами та тестовими завданнями різних рівнів. Це потенціє впровадження в освітню практику онлайн-технологій та симуляційних моделей, що моделює та допо-

магає формуванню практичних навичок, мислення та управління, заснованих на модернізованій дидактичній системі [3,4].

Тому, беручи до уваги вищевикладене, метою дослідження є застосування інноваційних засобів, форм і методології викладання предметів для формування практичного мислення лікаря в професійно-орієнтованій підготовці фахівця на базі кредитної системи освіти та міжнародних вимог.

При цьому питання розвитку мотиваційної відповідності професійної діяльності є невід'ємною умовою формування цілісного освітнього процесу, розробка якого дозволить удосконалити специфіку, спрямованість і зміст навчання [3,4,5].

Сучасні педагогічні моделі отримують широке використання у вигляді симуляційного навчання. Перевага цього відсутність ризиків для хворих та пацієнтів, можливість моделювання та створення ситуаційних задач, ургентних ситуацій, можливість проведення на фантомі складних та болісних процедур та втручань, проведення родовспоможення, хірургічних втручань та інше.

Робота на фантомах та стимуляторах надає впевненості в собі та своїх знаннях, дає змогу багато разів відточити навик, здійснити необмежену кількість маніпуляцій за рахунок послідовних повторів з розбором помилок та порад з викладачем, отримати оцінки при електронній перевірці. Стрес при переході до реальних пацієнтів мінімізується, що позитивно впливає на засвоєння матеріалу та дає насагу на подальший свій розвиток і бажання набувати знання.

Також процес переходу від фантому до реального пацієнту дозволяє знизити моральну завантаженість та навчити поважати фундаментальні етичні принципи медицини, тому, що в ході навчання «біля ліжка хворого» немає практичної відповідальності студентів за результати своїх дій. Та за умов імітаційної програми в професійній діяльності акцентом є навчаюче завдання та практичний навик, на момент отримання якого є можливість допустити помилку та будь-який наслідок надання медичної допомоги для того, щоб студент відчув усю складність ситуації та повноту власної відповідальності за рівень свого професіоналізму та підготовки [2,4,5].

Та, при всьому позитиві симуляційних методів та програм є і негативні сторони. Постають питання: з якою частотою показано проведення таких занять, щоб не склалась у студента думка, що відповідальність за його навчання лежить повною мірою на результаті оцінки програми, що його юридична та моральна відповідальність настане тільки після закінчення навчання та отримання диплому. Негативним моментом організаційного процесу стимуляційної освіти є багаточисельність студентських груп, щільність розкладу, недостатня підготовка кадрів, методика викладання, план симуляційного сценарію, критерії оцінювання фахівця. Попри вищевикла-

дене, то симуляційні моделі навчання мають велике майбутнє, якщо брати до уваги чинники безпечного отримання навиків для пацієнта та студента, а саме: дотримання загальних правил, алгоритмів та протоколів, інтеграція студента та пацієнта. Ідеальним станом для подібної організації процесу є:

- зменшення кількості студентів в групі на одного викладача (в ідеалі 5-6 чоловік);
- теоретична підкованість групи: знання теорії та практичних підходів, спостереження за роботою співробітників відділення, проведення втручань, процедур, тощо);
- студент повинен бути підготовленим на такому рівні, що теоретично сам міг би провести необхідний захід;
- створена симуляційна умова повинна донести необхідний досвід студенту (негативний і позитивний);
- при закладенні та розборі симуляційної ситуації повинно бути відведено час на оцінку тої чи іншої дії студента – як позитивної так і негативної. І якщо ця дія привела до негативного результату, то потрібно розібратися, що завадило отримати очікуваний результат і як він планує запобігти цьому наступного разу;
- симуляційна програма чи метод повинен бути інтегрований до реальної ситуації, з реальним пере-

ліком оснащення, процедур або втручань, щоб студент відчув та отримав достатній досвід, зазначив реакцію «пацієнта», обстановку та реалістичність того, що відбувається;

- набір практичних елементів та навиків в симуляційному «кейсі» має бути чітко та відповідально прописаним;
- заохочення та втілення в життя дистанційних форм освіти та підготовки до симуляційних занять, проведення онлайн-конференцій;
- втілення єдиної системи контролю;
- підвищення професіоналізму викладачів та комунікативність з іншими викладачами [2,3,5].

Висновок. Таким чином, сучасні освітні програми неможливі без використання симуляційних технологій та методів. При дотриманні грамотного підходу та правил можна сформулювати у студентів та викладачів професійні компетенції, що відповідають стандартам та, в той же час, креативності мислення, надання медичної допомоги, удосконалення особистих та командних навичок, підвищення готовності до реальної практичної діяльності. Всі основні цілі ґрунтуються на інтегруванні знань з базовими дисциплінами та спрямовані на засвоєння теорії, практики, профілактики та основ здорового способу життя.

Література

1. Zhukova TO, Vas'ko LM, Pochernyayeva VF, Kornyyev OV. Kompetentnisnyy pidkhid – kontrol' yakosti osvity. Navchal'no-naukova konf. z mizhnarodnoyu uchastyu «Aktual'ni pytannya kontrolyu yakosti osvity u vyshchyykh medychnykh navchal'nykh zakladakh». m. Poltava, Berezen', 2018. s. 94-5. [in Ukrainian].
2. Konnova TV, Lazareva LA, Belikova OV, Muntyn EV. Integracija simuljacionnogo obuchenija v dejstvujushhuju sistemu professional'nogo obrazovaniya. V: Medicinskoje obrazovanie 2015: sbornik tezisov VI Obshherossijskoj konferencii s mezhdunarodnym uchastiem. Moskva; 2015. s. 174. [in Russian].
3. Bulavenko OV, Balabuieva SV. Osoblyvosti vykladannia akusherstva ta hinekolohii v umovakh reformuvannia vyshchoi medychnoi osvity ta pobudovy novoi systemy okhorony zdorov'ia v Ukraini na period 2015-2025 rr. V: Problemy ta perspektivy vyshchoi medychnoi shkoly u rozrobtsi ta realizatsii natsionalnoi stratehii pobudovy novoi systemy okhorony zdorov'ia v Ukraini na period 2015-2025 rr.: tezy dopovidei navchalno-metodychnoi konferentsii; 2015 Ber. 25; m. Vinnytsia. Vinnytsia; 2015. s. 16-7. [in Ukrainian].
4. Polyzois I, Claffey N, Mattheos N. Problem-based learning in academic health education. A systematic literature review. Eur J Dent Educ. 2010 Feb;14(1):55-64. DOI: 10.1111/j.1600-0579.2009.00593.x
5. Ellaway R, Poulton T, Fors U, McGee JB, Albright S. Building a virtual patient commons. Med Teach. 2008;30(2):170-4. DOI: 10.1080/01421590701874074

СИМУЛЯЦІЙНІ ТРЕНІНГИ, ЯК БАЗОВА ПЛАТФОРМА СУЧАСНОЇ ОСВІТИ

Жукова Т. О., Васько Л. М., Почерняєва В. Ф., Марченко В. Ю., Удальцова-Гродзинська К. О.

Резюме. Освіта – це постійний та різноманітний спектр стимуляції мислення, це та константа, яка формує гостроту та ясність мислення, інтелект. Сучасні освітні програми неможливі без використання симуляційних технологій та методів. Сьогодні Україна надає широкі можливості керуватися впровадженнями у навчально-методичний процес нових методик, приймати участь у грантах, користуватися надбаннями іноземних колег. Сучасні умови змінюють оцінку практичної підготовки майбутнього лікаря. Розвиток мотиваційної відповідності професійної діяльності є нагальною складовою формування всебічного навчального процесу, розробка якого дозволить поглибити специфіку, спрямованість та структуру навчання. Стимулювання клінічного та профілактичного мислення у студентів, використовуючи ефективні методи та прийоми засвоєння матеріалу підвищує результативність навчання і забезпечує опанування величезним масивом знань. Цей процес особливий своїм міждисциплінарним підходом при опануванні професійних навичок. Гнучкість студентів, викладачів і лікарів при створенні нових проєктів навчального процесу, розвиток професіоналізму, починається зі створення умов для освіти, використанням дистанційної освіти, створення освітніх комплексів, оснащених стимуляторами та тестовими завданнями різних рівнів. Таким чином, сучасні освітні програми неможливі без використання симуляційних технологій та методів. При дотриманні грамотного підходу та правил можна сформулювати у студентів та викладачів професійні компетенції, що відповідають стандартам та, в той же час, креативності мислення, надання медичної допомоги, удосконалення особистих та командних навичок, підвищення готовності до реальної практичної діяльності. Всі основні цілі ґрунтуються на інтегруванні знань з базовими дисциплінами.

Ключові слова: освіта, навчальний процес, педагогічна модель, симуляційне навчання, тренінг, оцінка роботи, модель симуляційного сценарію.

СИМУЛЯЦИОННЫЕ ТРЕНИНГИ, КАК БАЗОВАЯ ПЛАТФОРМА СОВРЕМЕННОГО ОБРАЗОВАНИЯ

Жукова Т. А., Васько Л. Н., Почерняева В. Ф., Марченко В. Ю., Удальцова-Гродзинская К. А.

Резюме. Образование – это постоянный и широкий спектр стимуляции мышления, это и константа, формирует остроту и ясность мышления, интеллект. Современные образовательные программы невозможны без использования симуляционных технологий и методов. Настоящее Украины предоставляет широкие возможности руководствоваться внедрениями в учебно-методический процесс новых методик, принимать участие в грантах, пользоваться достижениями иностранных коллег. Современные условия меняют оценку практической подготовки будущего врача. Развитие мотивационной соответствия профессиональной деятельности является насущной составляющей формирования всестороннего учебного процесса, разработка которого позволит углубить специфику, направленность и структуру обучения. Стимулирование клинического и профилактического мышления у студентов, используя методы и приемы усвоения материала, повышает результативность обучения и обеспечивает овладение огромным массивом знаний. Этот процесс особый своим междисциплинарным подходом при овладении профессиональных навыков. Гибкость студентов, преподавателей и врачей при создании новых проектов учебного процесса, развитие профессионализма, начинается с создания условий для образования, использованием дистанционного образования, создание образовательных комплексов, оснащенных симуляторами и тестовыми заданиями разных уровней. Таким образом, современные образовательные программы невозможны без использования симуляционных технологий и методов. При соблюдении грамотного подхода и правил можно сформировать у студентов и преподавателей профессиональных компетенции, соответствующие стандартам мышления, оказания медицинской помощи, совершенствование личных да и командных навыков, повышение готовности к реальной практической деятельности.

Ключевые слова: образование, учебный процесс, педагогическая модель, симуляционное обучение, тренинг, оценка работы, модель симуляционного сценария.

SIMULATION TRAINING AS A BASIC PLATFORM OF MODERN EDUCATION

Zhukova T. O., Vasko L. M., Pochernyaeva V. F., Marchenko V. Yu., Udaltsova-Grodzinska K. O.

Abstract. Education is a constant and diverse spectrum of stimulation of thinking, it is the constant that forms the sharpness and clarity of thinking, intelligence. Modern educational programs are impossible without the use of simulation technologies and methods. Today Ukraine provides ample opportunities to be guided by the introduction of new methods into the educational and methodological process, to participate in grants, to use the achievements of foreign colleagues. Modern conditions change the assessment of practical training of the future doctor. The development of motivational compliance of professional activity is an urgent component of the formation of a comprehensive educational process, the development of which will deepen the specifics, direction and structure of learning. Stimulation of clinical and preventive thinking in students, using effective methods and techniques of learning the material increases the effectiveness of training and provides mastery of a huge array of knowledge. Flexibility of students, teachers and doctors in creating new projects of the educational process, the development of professionalism, begins with the creation of conditions for education, the use of distance education, the creation of educational complexes equipped with stimulators and test tasks of different levels. Modern pedagogical models are widely used in the form of simulation training. The advantage of this is the absence of risks for patients and patients, the ability to model and create situational problems, emergency situations, the ability to perform complex and painful procedures and interventions on the phantom, obstetrics, surgery and more. Working on phantoms and stimulators gives confidence in yourself and your knowledge, allows you to hone skills many times, perform an unlimited number of manipulations through successive repetitions with analysis of errors and advice from the teacher, get grades in electronic testing. Stress in the transition to real patients is minimized, which has a positive effect on the assimilation of the material and inspires further development and the desire to acquire knowledge. Also, the process of transition from phantom to real patient allows to reduce moral burden and teach to respect the fundamental ethical principles of medicine, because during training "at the patient's bedside" there is no practical responsibility of students for the results of their actions. Questions arise: how often are such classes shown so that the student does not think that the responsibility for his education lies entirely on the evaluation of the program, that his legal and moral responsibility will come only after graduation and graduation. The negative aspect of the organizational process of stimulation education is the large number of student groups, the density of the schedule, insufficient training, teaching methods, simulation scenario plan, evaluation criteria. Despite the above, simulation models of learning have a great future, if we take into account the factors of safe acquisition of skills for the patient and student, namely: compliance with general rules, algorithms and protocols, student and patient integration.

Key words: education, educational process, pedagogical model, simulation training, training, performance evaluation, simulation scenario model.

Рецензент – проф. Білаш С. М.

Стаття надійшла 16.09.2020 року